

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 478/2020

17.06.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чланова 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30К.159/19 од 07.10.2019.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1115/19 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2020.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 30К.159/19 од 07.10.2019.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1115/19 од 15.01.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 30К.159/19 од 07.10.2019.године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези чланова 33. и 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Истом пресудом оштећеном АД „ББ Трејд“ Житиште досуђен је одштетни захтев, те је окривљени АА са окривљенима ББ и ВВ солидарно обавезан да оштећеном накнади штету у укупном износу од 12.828,52 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења. Окривљени је ослобођен плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка за ангажовање браниоца по службеној дужности и одређено је да исти падају на терет буџета суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1115/19 од 15.01.2020.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ и жалба окривљеног АА лично, па је потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину 30К.159/19 од 07.10.2019.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Стеван Косановић, због повреда закона из члана 3, члана 15. став 1, члана 16. став 1, 2, 3, 4. и 5, члана 84. став 1, члана 419. став 2, члана 423. тачка 2) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреда одредаба члана 34. став 3. Устава Републике Србије и члана 6. став 2. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде нижестепених судова и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да укине само пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1115/19 од 15.01.2020.године и предмет врати том суду на поновно одлучивање о жалби браниоца окривљеног АА у потпуно измењеном већу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је правноснажна осуђујућа пресуда у делу који се односи на окривљеног АА искључиво заснована на незаконитом доказу и то на одбрани саокривљеног ВВ датој пред овлашћеним службеним лицима ПУ Зрењанин дана 09.02.2016.године, а која је сходно члановима 16. став 1. и 84. став 1.ЗКП морала бити издвојена из списка предмета. По ставу браниоца наведена одбрана окривљеног ВВ је прибављена на незаконит начин, јер је изнуђена применом силе, обзиром да је окривљени ВВ, услед физичког злостављања и тортуре у полицији (добрио шамар од полицајца), из страха дао одбрану која му је сугерисана од стране полиције и у извршење предметног кривичног дела умешао и окривљеног АА.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у другом степену, између осталог, поступао по жалби браниоца овог окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Зрењанину 30К.159/19 од 07.10.2019. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 другостепене пресуде Кж1 1115/19 од 15.01.2020.године изнео јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, наводи повреду одредбе члана 3. ЗКП, истицањем да је суд прекршио претпоставку невиности окривљеног. Поред тога, бранилац окривљеног указује и на повреду одредаба члана 16. став 2, 3, 4. и 5. ЗКП, истицањем да је суд злоупотребом принципа слободног судијског уверења претерано произвољно и погрешно ценио изведене доказе, а посебно одбрану окривљеног ВВ дату у полицији која иде на штету окривљеног АА, неправилно ценећи при томе доказе који иду у корист окривљеног, као и да је суд, како није на несумњив начин доказано да је окривљени АА извршио предметно кривично дело које му је стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца, морао да реши у његову корист и да га ослободи од оптужбе, а не да пресуду заснује само на претпоставкама. Бранилац окривљеног указује и на повреду одредбе члана 419. став 2. ЗКП, истицањем да суд није оценио ни појединачно, а ни у вези са осталим изведеним доказима, наводе из одбране окривљеног ВВ који су у корист окривљеног АА, већ их је намерно потпуно занемарио, чиме је повредио и право овог окривљеног на одбрану. Такође, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева наводи и повреду одредаба члана 15. став 1. и члана 423. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да нижестепени судови нису дали разлоге на основу којих чињеница су закључили да одбрана окривљеног ВВ коју је дао на главном претресу није логична и животна, већ да је уверљива одбрана овог окривљеног дата у полицији и да исту треба прихватити, при чему је овај окривљени више пута у току поступка мењао своју одбрану, те да су нејасни разлози нижестепених судова везано за њихов произвољан закључак да је окривљени АА критичне ноћи био на лицу места и извршио кривично дело са осталом двојицом окривљених, као и да другостепени суд у образложењу своје пресуде није ценио ни један битан жалбени навод браниоца окривљеног, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 3, члана 15. став 1, члана 16. став 2, 3, 4. и 5, члана 419. став 2, члана 423. тачка 2) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреду одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и да су овом окривљеном у предметном кривичном поступку повређена људска права загарантована одредбама члана 34. став 3. Устава Републике Србије и члана 6. став 2. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора

доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић